

Ο Προκόπης Παυλόπουλος εγκαινίασε το 47ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο [εικόνες]

ief iefimerida.gr/news/441366/o-prokopis-paylopoylos-egkainiase-47o-festival-vivlioy-sto-zappeio-eikones

Newsroom iefimerida.gr

September 3, 2018

Το 47ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο, που θα διαρκέσει έως τις 16 Σεπτεμβρίου και θα έχει ως κεντρικό του θέμα τη μελοποιημένη ποίηση, εγκαινίασε απόψε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος, τονίζοντας το γεγονός ότι εντάσσεται στις εκδηλώσεις της Αθήνας, Παγκόσμιας Πρωτεύουσας του Βιβλίου 2018.

Οι εκδηλώσεις αυτές, παρατήρησε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, συνιστούν «σπουδαίο πολιτισμικό δρώμενο για τον τόπο μας, το οποίο παρέχει την ευκαιρία στην Ελλάδα και στην Αθήνα, κοιτίδα και λίκνο του Αρχαίου Ελληνικού Πνεύματος και της αντίστοιχης συμβολής του στον σύγχρονο Ευρωπαϊκό και εν γένει Δυτικό Πολιτισμό, ν' αναδείξουν τη δική τους συμβολή αναφορικά με τη συνειδητοποίηση της διαχρονικής και σταθερής αξίας του βιβλίου, ιδίως στην έντυπη μορφή του». Το παρών στα εγκαίνια του Φεστιβάλ έδωσε και η νέα υπουργός Πολιτισμού Μυρσίνη Ζορμπά η οποία αναφέρθηκε στη σημασία που έχουν αποκτήσει οι εκθέσεις βιβλίου τα τελευταία χρόνια, αναγγέλλοντας εκ παραλλήλου την επανίδρυση του ΕΚΕΒΙ: «Είναι σημαντικό που οι Εκθέσεις Βιβλίου έχουν μπει πλέον στην κανονική ροή του κυκλώματος της ενημέρωσης του κοινού, του μάρκετινγκ και της διακίνησης του βιβλίου, ξεπερνώντας τις οργανωτικές και οικονομικές δυσκολίες που συναντούσαν πριν από μερικές δεκαετίες, όταν ξεκίνησαν».

Η συνειδητοποίηση της σημασίας του βιβλίου στην έντυπη μορφή του, σημείωσε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, «δεν σημαίνει, κατ' ουδένα τρόπο, άρνηση ή έστω και αμφισβήτηση της σημασίας της εξέλιξης της ηλεκτρονικής τεχνολογίας στο πεδίο της

οικοδόμησης της πληροφόρησης και της γνώσης. Απλώς έχει ως στόχο ν' αναδείξει γιατί και πώς το βιβλίο, στην έντυπη μορφή του, έχει και θα έχει πάντα την θέση του -θέση περίοπτη μάλιστα ως προς ορισμένες πτυχές της- στη διαμόρφωση της Παιδείας του Ανθρώπου. Βεβαίως υπό την έννοια της Παιδείας που υπερβαίνει την πληροφόρηση και οδηγεί, μέσω της Γνώσης, στην ουσιαστική μόρφωση, δηλαδή στην δημιουργία Πνεύματος».

Μιλώντας για τη φετινή ειδικά διοργάνωση του Φεστιβάλ, και για το αφιέρωμα στη μελοποιημένη ποίηση, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υπογράμμισε: «Η “ξυνωρίς” Ποίησης και Μουσικής -φυσικά μιλάμε για την πραγματική Ποίηση και την πραγματική Μουσική- δηλαδή, κατ’ ουσίαν, η «ξυνωρίς» Λόγου και Τέχνης, αφενός είναι οιονεί φυσική. Και, αφετέρου, δεν έχει σύνορα, ούτε ως προς τον χρόνο ούτε ως προς τον τόπο. Δεν μπορεί όμως να μην αναδείξει κανείς -δίχως ίχνος εθνικής αλαζονείας- την ιδιαιτερότητα της σύζευξης Ποίησης και Μουσικής στην Ελλάδα, η οποία οφείλεται, τουλάχιστον κατά κύριο λόγο, στο αείχρονο μεγαλείο της Ελληνικής Γλώσσας και των αντίστοιχων απaráμιλλων εκφραστικών της δυνατοτήτων».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επισήμανε: «Έχουμε αμέτρητα παραδείγματα Μουσικής που γράφτηκε από τους δημιουργούς της, επώνυμους και μη -για την περίπτωση της δημοτικής μουσικής- πάνω σε μια ήδη υπάρχουσα Ποίηση. Όπως έχουμε επίσης αμέτρητα παραδείγματα Ποίησης, που γράφτηκε είτε για να μελοποιηθεί είτε για να “πλαισιώσει” με Λόγο μια ήδη υπάρχουσα μουσική σύνθεση. Η Ελληνική Αρχαιότητα είναι, σχεδόν προνομιακό, πεδίο, το οποίο αναδεικνύει τους άρρηκτους δεσμούς Ποίησης και Μουσικής, επιπλέον δε, σε συγκεκριμένες εκφάνσεις Λόγου και Τέχνης, και του Χορού. Καθένας μπορεί να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Επική και, κατ’ εξοχήν, η Λυρική Ποίηση “βεβαιώνουν του λόγου το ασφαλές”.

Επιχειρώντας να εμβαθύνουν στις σχέσεις Ποίησης και Μουσικής, κάποιιοι έφθασαν να προβάλλουν την θέση ότι όταν η μελοποίηση είναι επιτυχή, η Μουσική κυριαρχεί και το Ποίημα “πεθαίνει”. Καθώς και ότι, συνακόλουθα, αν η μελοποίηση αποτύχει, το Ποίημα ξαναβρίσκει το δρόμο του. Πιστεύω πως η θέση αυτή μάλλον αγνοεί βασικά -δομικά θάλεγα-στοιχεία της σχέσης Ποίησης και Μουσικής, όπως προσπάθησα προηγουμένως να τα παραθέσω, περιληπτικώς βεβαίως. Κατά τη γνώμη μου, και πάντοτε υπό την προϋπόθεση ότι μιλάμε για πραγματική Ποίηση και πραγματική Μουσική, η Μελοποιημένη Ποίηση οδηγείται σ’ ένα είδος αρμονικής σύζευξης Λόγου και Τέχνης, η οποία πορεύεται στο διηνεκές, ως ένα “κλήμα ες αεί μάλλον ή αγώνισμα ες το παραχρήμα ακούειν”».

Και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατέληξε: «Εν κατακλείδι, η Μελοποιημένη Ποίηση, που αίρεται στο ύψος των περιστάσεων από πλευράς Λόγου και Τέχνης, καταλήγει, σχεδόν νομοτελειακώς, σε μια κατάσταση “αποθέωσης” τόσο της Ποίησης όσο και της Μουσικής. Κάποια από τις δύο ίσως να κατακτά μια πιο υψηλή θέση στον “Όλυμπο” του Λόγου και της Τέχνης. Και οι δύο, όμως, “προικίζονται” με το προνόμιο μιας μορφής αιωνιότητας. Αποτελεί μια μεγάλη αλήθεια το ότι, μεσ’ από τις συνθέσεις κορυφαίων Μουσουργών μας, η Ποίηση ήλθε κοντά στον Λαό μας και, επιπλέον, άγγιξε εύηχες χορδές της κρυμμένης, και γι’ αυτό ως τότε άγνωστης, ευαισθησίας του. Και αντιστρόφως: Η “πένα” κορυφαίων Ποιητών μας έδωσε την δυνατότητα στους ως άνω κορυφαίους Μουσουργούς μας να φέρουν στο φως μιαν άλλη πτυχή του άφθαστου ταλέντου τους, κάνοντας έτσι την Μουσική μέσο επικοινωνίας και συνύπαρξης ανθρώπων, ιδίως σε κρίσιμες στιγμές. Ας αναλογισθούμε πόσες φορές, κυρίως από την δεκαετία του ’50 και μετά, η Μελοποιημένη Ποίηση λειτούργησε ως “βάλσαμο” στις ψυχές των συνανθρώπων μας, σε δύσκολους καιρούς και ώρες αγιάτρευτου πόνου».

Από τη μεριά της, η υπουργός Πολιτισμού είπε για τις εκθέσεις βιβλίου ότι έχουν διαφορές μεταξύ τους: «Διαφέρουν ως προς τον φορέα, τον αριθμό των εκδοτών που συμμετέχουν, τον όγκο των βιβλίων, τη στόχευση κοινού, τις παράλληλες εκδηλώσεις, εντέλει την

οργάνωση, την απήχηση και την οικονομική τους αποδοτικότητα. Αυτές οι διαφοροποιήσεις δημιουργούν την ανάγκη να σκεφτούμε και να συζητήσουμε, αξιοποιώντας την εμπειρία που έχει συσσωρευτεί όλα αυτά τα χρόνια, τις δυνατότητες βελτίωσης και τις προοπτικές τους.

Χρειάζεται επίσης να συζητήσουμε πώς συμπεριφέρθηκε στα χρόνια της κρίσης το αναγνωστικό κοινό, που ασφαλώς είχε οικονομικές δυσκολίες, κάτι που αντανακλά στο μέγεθος, τη συγκέντρωση και τα οικονομικά των εκδοτικών οίκων αλλά και επηρεάζει όλους τους κλάδους του βιβλίου, από τους συγγραφείς και τους μεταφραστές, ως τους βιβλιοπώλες και τους τεχνικούς της παραγωγής».

Η υπουργός Πολιτισμού μίλησε και για τις συνέπειες της κατάργησης του ΕΚΕΒΙ και ανήγγειλε την επανίδρυση του θεσμού: «Δυστυχώς, η κατάργηση του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου επέφερε ισχυρό πλήγμα τόσο στην γενικότερη διαρθρωτική υποστήριξη του βιβλίου στο τόπο μας, όπως τουλάχιστον ήταν οι προδιαγραφές και οι στόχοι του ΕΚΕΒΙ, αλλά και στον ιδιαίτερο και σημαντικό τομέα της έρευνας και της μελέτης του κόσμου του βιβλίου. Σήμερα γνωρίζουμε λιγότερα απ' όσα μας είναι αναγκαία προκειμένου να κάνουμε συγκρίσεις για την πορεία της παραγωγής και της κατανάλωσης, να κάνουμε συγκρίσεις, να πάρουμε αποφάσεις. Μετά από την κρίση και προσβλέποντας στην επόμενη μέρα της οικονομικής και πολιτισμικής ανάπτυξης της χώρας, είναι θεωρώ η στιγμή, να αποδεχθεί ξανά η Πολιτεία την ευθύνη της απέναντι στο βιβλίο ως πρωταρχικό πολιτιστικό αγαθό. Επισπεύδοντας την επανίδρυση του θεσμού πάνω σε στέρεες βάσεις που θα ανταποκρίνονται στις νέες ανάγκες και προοπτικές θα έχουμε κάνει το βήμα προόδου που αξίζει τόσο ο κόσμος του βιβλίου, όσο και το δυνάμει αναγνωστικό μας κοινό. Έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε τώρα που οι συνθήκες άρχισαν να είναι πιο ευνοϊκές και γυρίζουμε σελίδα. Κι αυτό, μέσα από σοβαρό και τεκμηριωμένο δημόσιο διάλογο και προσβλέποντας στο μέλλον των μικρών και μεγάλων αναγνωστών που κατάφεραν να διατηρήσουν ζωντανή την επιθυμία της ανάγνωσης σε μια χώρα που ποτέ στο παρελθόν

δεν φρόντισε να επενδύσει στις βιβλιοθήκες, στερώντας από τους πολίτες το δικαίωμα στη δωρεάν πρόσβαση στην ανάγνωση. Ο νέος θεσμός βιβλίου δεν είναι παρά το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση και οφείλουμε να το κάνουμε αποφασιστικά και γρήγορα, όλοι μαζί, με σύμπνοια και το όραμα ζωντανό».

Πηγή/ Φωτογραφίες: ΑΠΕ ΜΠΕ

[27](#) [Share](#) [Tweet](#) [Share](#) [Share](#) [Mail](#)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

[Προκόπης Παυλόπουλος](#)

[Φεστιβάλ Βιβλίου](#)